

השעון מתקתק: קיצור הזמן למתן מנת אנטיביוטיקה ראשונה

ד"ר טל שלפר-יוסף, ד"ר טלי שפט-פיינגרלנט, ג'ניה לכט,
פרופ' יעקב דרייהר, חגית חדד, ד"ר שלומי קודש, פרופ' ליאור נשר
מרכז רפואי סורוקה

ממצאים

מספר ההוראות הכולל לפני ואחרי ההתערבות היה 58,320 ו-52,127, בהתאמה. העיכוב הממושך ביותר היה במשמרת בוקר במחלקות הכירורגיות והפנימיות (161 ו-100 דקות, בהתאמה). לאחר ההתערבות, נצפתה הפחתה משמעותית של 61% ו-33% בזמן למתן אנטיביוטיקה במחלקות הכירורגיות והפנימיות, בהתאמה (תרשים, $p < 0.001$ בשתי הקטגוריות). ההשפעה היתה דומה בימי חול ובסופי שבוע. לא חל שינוי משמעותי בזמן למתן אנטיביוטיקה במלר"ד (22 דקות לפני ואחרי ההתערבות).

מסקנות

תזכורת שבועית אוטומטית בדואר אלקטרוני הביאה להפחתה משמעותית בזמן למתן מנת אנטיביוטיקה ראשונה בקרב מאושפזים. ההתערבות נמצאה יציבה לאורך זמן. העלאת מודעות הצוות לפרקטיקה המקובלת היא דרך יעילה לשיפור ביצועים.

רקע

התערבויות לשיפור איכות ושינויי תהליכי עבודה יכולות לשפר פרקטיקה קלינית ותוצאי מטופלים. במחקר הנוכחי נעשתה הערכה של התערבות לקיצור הזמן ממתן הוראה למנת אנטיביוטיקה ראשונה עד למתן התרופה למטופל.

שיטות

המחקר התנהל במרכז הרפואי סורוקה. ההתערבות כללה דוח שבועי בדואר אלקטרוני למנהלי המחלקות ולמנהלות הסיעוד במחלקות. הדוח כלל את שיעור המטופלים שקיבלו מנת אנטיביוטיקה ראשונה תוך 3 שעות מההוראה, ופירוט של המקרים בהם המחלקה לא עמדה ביעד זה. עבור מטופלים במלר"ד, היעד היה מתן מנת אנטיביוטיקה ראשונה תוך שעה. נעשתה השוואה בין מחלקות שונות ובין משמרות מבחינת הזמן למתן אנטיביוטיקה, באמצעות סדרות עיתיות מקוטעות.

זמן למתן אנטיביוטיקה ולפני ואחרי ההתערבות, סדרות עיתיות מקוטעות

